र्वदेत्त परुषं न वक्तु पतिर्मप्रियम्। न केनचिच्च विवदेदप्रलापविवादिनी। न चार्थव्यपदेशा स्यान्न धर्मार्थ विरोधिनी। प्रमादोन्मादरोषेर्ष्यावचनान्यतिनिन्दितम्। पैशुन्यहिंसाविद्वेषमोहाहङ्कारधूर्त्तताम्। नास्तिक्यमाकृसत्यं यदन्यान् साध्वी विवर्जयेत्। एवं परिचरन्ती या पतिं परमदैवतम्। यशस्मिह लाभेव परत्र च सलोकताम्। नोषितो नित्यकर्मोक्तं नैमित्तिकमथोच्यते। रजसो दर्शनादेषा सर्वमेव परित्यजेत्। सर्वैरपीषिता शीघ्रं सच्छिताक्तर्गृहे वसेत्। एकाम्बरा कृशा दीना स्नानाभ्यङ्गवर्जिता। क्षमेद्भूमावप्रमत्ता क्षमेदेवमहत्तयम्। स्नायीत सा त्रिरात्रान्त सचेलाऽभ्युदिते रवौ। विलोक्य भर्त्तृवदनं शुद्धा भवति धर्मतः। ऋतुशौचा पुनःकर्म पूर्ववच्च सदा चरेत्। द्विजस्त्रीणामयं धर्मः प्रायोऽन्यासामपीष्यते। क्षत्रियस्यादि पुंसस्त्रे भवेयुस्ताः प्रशाधिताः। सङ्कीर्णैर्मधुरैर्वाक्यैः स्वाचरन्तु पतिर्यथा। भवेत्तथा चरेयुर्वै मायाभिः कामकेलिभिः। ऋते भर्त्तरि सङ्कल्पेत् भर्त्ता वा पालयेद्व्रतम्।" भा०व० "द्रौपदीसत्यभामासंवादे" २३२अ० इतिवृत्तच्छलेन तस्याः पतिवशीकरणकर्मोक्तं यथा

"केन द्रौपदि! वृत्तेन पाण्डवानधितिष्ठसि?। लोकपालोपमान् वीरान् यूनः परमसंमतान्। कथञ्च वशगास्तुभ्यं न कुप्यन्ति च ते शुभे!। तव वश्या हि सततं पाण्डवाः प्रियदर्शने!। सुखमेधाय ते सर्वे तत्त्वमेतद्ब्रवीहि मे। व्रतचर्यां तपोवास्ति स्नानमन्त्रौषधानि वा। विद्यावीर्यं मूलवीर्यं जपहोमाथदाहुता। समाद्याचक्ष पाञ्चालि! यशस्यं भगदैवतम्। येन कृष्णे! भवेन्नित्यं मम कृष्णो वशानुगः?। एवमुक्ता सत्यभामा विरराम यशस्विनी। पतिव्रता महाभागा द्रौपदी प्रत्युवाच ताम्। असतीस्त्रीणां समाचारं सत्ये! मामनुपृच्छसि। असदाचरिते मार्गे कथं स्यादनुकीर्त्तनम्। अनुप्रश्नः संशयो वा नैतत्त्वय्युपपद्यते। तथा ह्येता बुद्ध्या त्वं कृष्णस्य महिषी प्रिया। यदेव भर्त्ता जानीयान्मन्त्रमन्त्रपरां स्त्रियम्। उद्विजेत तदेवास्याः सर्पाद्वेश्मगताद्विव। उद्विग्नस्य कुतः शान्तिरशान्तस्य कुतः सुखम्। न आत्र वशगो भर्त्ता स्त्रियाः स्यान्मन्त्रकर्मणा। अभिप्रहितांश्चापि गदान् परमदारुणान्। मूलप्रवादैर्हि विषं प्रयच्छन्ति जिघांसवः। स्त्रियो यानि दुरात्मन्यो वाप्युपसेवते। तस्य भूयांसि दत्तानि हन्युः क्षिप्रमसंशयम्। अलोदरसमायुक्ताः स्त्रियश्च पतिताः सथा। अपुमांसः कृताः स्त्रीभिर्जङ्घाभ्यवधिरास्तथा। पापानुगास्तु पापाक्षाः पतीहुपहजन्युत। न जातु विप्रियं भर्त्तुः स्त्रिया कार्य्यं कथञ्चन। वर्त्तामहन्तु यां वृत्तिं पाण्डवेषु महात्मसु। तां सर्वां शृणु मे सत्यां सत्यभामे! यशस्विनि!। अहङ्कारं विहायाहं कामक्रोधौ च सर्वदा। सदारान् पाण्डवाञ्चित्वं प्रश्रितोपचराम्यहम्। प्रणयं प्रतिसंहृत्य निधायात्मानमात्मनि। सुश्रूषुर्निरभीमाना पतीनां चित्तरञ्जिनी। दुर्व्याहृताच्छङ्कमाना दुःस्थिताद्दुरवेक्षितात्। दुरासिताद्दुर्व्रजिताद्दिङ्गिताध्यासितादपि। सूर्य्यवैश्वानरसमान् सोमकल्पान्महारथान्। सेवे चतुर्दशः पार्थांस्तेजवीर्य्यप्रतापिनः। देवो मनुष्यो गन्धर्वो युवा चापि स्वलङ्कृतः। द्रव्यवानभिरूपो वा न मेऽन्यः पुरुषो मतः। नाभुक्तवति नास्नाते नासंविष्टे च भर्त्तरि। न संविशामि नाश्नामि सदा कर्मकरेष्वपि। क्षेत्राद्गृहाद्वा ग्रामाद्वा भर्त्तारं गृहमागतम्। प्रत्युत्थायाभिनन्दामि आसनेनोदकेन च। प्रहृष्टभाण्डा हृष्टाद्या काले भोजनदायिनी। संयता शुद्धभाण्डा च सुसंमृष्टनिवेशना। अतिरक्षतसम्भाण्डा दुःस्थियो नानुसेवती। अनुकूलवती नित्यं भवाम्यनलसा सदा। अनर्म चापि हसितं द्वारि स्थानमभीक्ष्णशः। अवस्कारे चिरं स्थानं निष्कुटेषु च वर्जये। अतिहासातिरोषौ च क्रोधस्थानञ्च वर्जये। निरताहं सदा सत्ये! भर्त्तृशुश्रूषणे सदा। सर्वथा भर्त्तुरहितं न समेतं कथञ्चन। यदा प्रवसते भर्त्ता कुटुम्बार्थेन केनचित्। सुमनोवर्णकामेता भवामि व्रतचारिणी। यन्न भर्त्ता न पिबति यन्न भर्त्ता न सेवते। तन्नाश्नाति मे भर्त्ता सर्वमहर्जयाम्यहम्। यथोपदेशं निरता वर्त्तमाना वराङ्गने!। स्वलङ्कृता सुप्रयता भर्त्तुः प्रियहिते रता। ये च धर्माः कुटुम्बेषु श्रुता मे कथिताः पुरा। भिक्षा बलिः श्राद्धमिति स्थालीपाकाश्च पर्वसु। मान्यानां मानसत्कारा ये चान्ये विहिता मम। तान् सर्वानुपवर्त्तामि दिवारात्रमतन्द्रिता। विनयान्वियमांश्चापि सदा सर्वात्मना स्थिता। मृदून् सतः सत्यशीलान् सत्यधर्मानुवर्तिनः। आशीविषानिव क्रुद्धान् पतीन् परिचराम्यहम्। पत्याश्रयो हि मे धर्मो मतः स्त्रीणां सनातनः। स देवः सा गतिर्नान्या तस्य का विप्रियं चरेत्। अहं पतीनातिशये नात्यन्ते